"ନାମୀଗ୍ରାମୀ ସେବାଧାରୀ ହେବାର ବିଧି"

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ସ୍ଥିର ଭାବରେ ଜଳୁଥିବା ଦୀପମାନଙ୍କର ଦୀପମାଳାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳୁଥିବା ଦୀପଗୁଡିକ ନିଜର ଅଚଳ, ନିର୍ବିଘ୍ନ ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ୱାରା ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଦୀପମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛି । ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାନର ଆବରଣ ରହିଛି, ତାହାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କିପରି ନିଜେ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଥିବା କାରଣରୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମେ ଜାଗ୍ରତ ଦୀପମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ବଡ ଆଦରର ସହିତ ଆଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ରଖି ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଘୁରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ଦିଅ, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଜ୍ଞାନର ଦୀପ ଜଳି ଉଠିବ । (ଲାଇଟ୍ ଲିଭିଗଲା) ଏବେ ବି ଦେଖ ତୁମକୁ ଅନ୍ଧକାର ଭଲ ଲାଗୁଛି ? ଆଲୋକ ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା! ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡିଦିଅ । ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡିବାର ଜ୍ଞାନ ଦିଅ ।

ତେବେ ସମସ୍ତ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ଏଠାରୁ ସତେଜ ହୋଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ, ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ମାଇଟ୍ ହାଉସ (ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର) ହୋଇ, ଜ୍ଞାନବାନ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ସହିତ ସଫଳତା ମୂରତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜର ସେବାସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛ । ଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ ହେବାର ଭୂମିକା ସମ୍ପାଦନ କରି ଏକରୁ ଅନେକ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ଆସିବା । ତେଣୁ ନିଜର ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଘରକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ହିଁ ଯାଉଛ । ଯେପରି ଦୁନିଆରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଯୋଦ୍ଧାମାନେ, ବାହୁବଳ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ବଳରେ ବଳୀୟାନ୍ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ, ସର୍ବ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ବିଜୟର ପଦକ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମିକ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ବିଜୟର ପତାକା ଉଡାଇବା ପାଇଁ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଛ । ତେବେ ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ବିଜୟୀ ହେଉଛ ସେହି ଅନୁସାରେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ନେହ, ସହଯୋଗ, ସମୀପତା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ବିଜୟୀ ମେଡାଲ (ପଦକ) ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତେଣୁ ଏବେ ଯାଞ୍ଚ କର - ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ କେତେ ମେଡାଲ ମିଳିଛି ? ତୁମ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ରହିଛି ବା ଯେଉଁସବୁ ସ୍ୱମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ସେହିଭଳି କେତେ ମେଡାଲ ଧାରଣ କରିଛ ? ବିଶେଷ ସ୍ୱମାନ ଗୁଡିକର ତାଲିକା ବାହାର କରିଛ ନା, ତେବେ ସେହି ତାଲିକାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ନିଜକୁ ଦେଖ ଯେ ଏହି ସବୁ ମେଡାଲ ଗୁଡିକ ମୋତେ ମିଳିଯାଇଛି ? ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ବହୁତ କମ ସ୍ୱମାନ ଦିଆଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଅତି କମରେ ତ ୧୦୮ ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ନିଜର ଏହିଭଳି ମେଡାଲ ଗୁଡିକୁ ଦେଖି ନିଶାରେ ରୁହ । ଦେଖ ମୁଁ କେତେ ମେଡାଲରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇଛି ? ତେବେ ଏଠାରୁ ଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନୂଆରୁ ନୂଆ ମେଡାଲ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବା । ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସେହିପରି ମେଡାଲ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ଏହି ବର୍ଷ ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଲକ୍ଷ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏଭଳି କୌଣସି ନା କୌଣସି ନବୀନତାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ରହିଛି । ତେଣୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା । ଯେପରି ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯଦି କେହି କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ସିଏ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଚାରିଆଡେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷତା ସହିତ ସେହି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯାଏ । ସେହିଭଳି ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନମାନେ ମନେ କର ଯେ ମୋତେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଛି, ବିଜୟର ପଦକ ନେବାର ଅଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଭିତରେ ବିଶେଷ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କ ତାଲିକାରେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ହେବାର ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ନାମ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ନିଶାରେ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମିକ ସେବାର ନିଶାରେ ରହି ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ (ନମ୍ର) ହେବାର ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ନେବା ସହିତ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ଆଜି ହେଉଛି ବିଦେଶୀ ସଂଗଠନର ବିଜୟୀ ହୋଇ ବିଜୟ ସ୍ଥଳକୁ ଯିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବାର ଦିବସ । ଯଦି କେହି ବି କୌଣସି ବିଜୟ ସ୍ଥଳକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି ତେବେ ବଡ ଧୁମଧାମର ସହିତ, ଖୁସିର ବାଜା ବଜାଇ, ବିଜୟର ତିଳକ ଲଗାଇ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଏ । ବିଦାୟ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବଧାଇ ଅଥାତ୍ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଏ କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ବିଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଉତସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ତୁମର ବିଜୟ ତ ହୋଇ ରହିଛି ନା! କେବଳ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ନା ନିମିତ୍ତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ତାହାର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଫଳ ରହିଛି ।

ତେବେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କରାଇ ନିଜ ସାଥୀରେ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ଯାଉଛ । ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରକୁ ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଦାନପୂଣ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଛ । ଏବେ ଦେଖିବା ଏଥିରେ ପାଣ୍ଡବମାନେ ଆଗରେ ରହୁଛନ୍ତି ନା ଶକ୍ତିମାନେ ଆଗରେ ରହୁଛନ୍ତି, ବିଶେଷ ନୂଆ କାର୍ଯ୍ୟ କିଏ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମେଡାଲ ମିଳିବ । ଚାହେଁ କୌଣସି ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାହାର କର ଯିଏକି ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ସେବା କରିବେ । ଚାହେଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ସେବାସ୍ଥାନର ବୃଦ୍ଧି କର କିମ୍ବା ଚାରିଆଡେ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିବାର କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଖାଅ । ଚାହେଁ ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ବଡ ଗ୍ରୁପ ତିଆରି କରି ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣ । ତେବେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ସେବା କରିବାବାଲାଙ୍କୁ ହିଁ ବିଜୟର ପଦକ ମିଳିବ । ଏହିଭଳି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । କେହି ତ ଆପେ ଆପେ ତୁମକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଟିକେଟ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଇଦେବେ । ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲ ତେବେ ସେବା କରିବା ପରେ ତୁମେମାନେ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ଟିକେଟରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଟିକେଟ ମଧ୍ୟ ନେଉଛ ଏବଂ ସେକେଣ୍ଡ କ୍ଲାସ୍, ଥାର୍ଡ କ୍ଲାସରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରୁଛ । ତେବେ ସେହିଭଳି କୌଣସି ବଡ କମ୍ପାନୀର ସେବା କର ଯାହାକି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସବୁକିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ ସାଧନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଏ । ବୁଝିଲ! ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ସହିତ ବିଜୟୀ ହୋଇଯାଉଛ ନା । କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ନିଜ ସାଥୀରେ ନେଇଯାଉନାହଁ ତ । ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକ ସ୍ୱାହା କରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୋଇ ଯାଉଛ ନା! କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତା ରହିଯାଇନାହିଁ ତ! ଯଦି କିଛି ବି ରହିଯାଇଛି ତେବେ ବିଶେଷ ସମୟ ନେଇ ତା’କୁ ସମାପ୍ତ କରିଯାଅ । ଆଚ୍ଛା!

ଏହିଭଳି ସଦାସର୍ବଦା ଅଚଳ ଭାବରେ ଜଳୁଥିବା ଦୀପମାନଙ୍କୁ, ସଦା ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ସେବାର ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ପାର୍ଟ କରୁଥିବା, ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ମେଡାଲ ଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରିଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟର ସ୍ମୃତିରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହୁଥିବା, ଅବିନାଶୀ ବିଜୟର ତିଳକଧାରୀ, ସଦା ସର୍ବଦା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ରହୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଦଗଦୀଶ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍:- ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକାର ପାଳନାରେ ପାଳିତ ହୋଇଥିବା ରତ୍ନମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି । ଯେପରି ଲୌକିକ ହିସାବରେ ମଧ୍ୟ ଗଛ ପାଚିଲା ଫଳର ବିଶେଷ ମହତ୍ୱ ରହିଛି । ସେହିପରି ତୁମେ ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ କେତେ ଆଦରର ସହିତ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ମିଳନରେ ହିଁ ବରଦାନ ପାଇଯାଇଛ ନା । ପାଳନା ଅର୍ଥାତ୍ ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ନା, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିଜର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ପାଳନାର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପାଳନା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରୁଥିବ । ଜ୍ଞାନ ସାଗର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧର ଲହରୀରେ, ଅନୁଭବର ଲହରୀରେ ଲହରାଉଥିବ । ସେବାର ଆଦି ସମୟରେ, କମ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଚଳୁଥିବା ସମୟରେ ତୁମେ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ତେଣୁ କମ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଯଜ୍ଞର ପରିଚାଳନା ହେବା ସମୟରେ ନିମିତ୍ତ ହେବା କାରଣରୁ ତୁମର ସେବାର ଫଳ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ଯଥା ସମୟରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତୁମକୁ ବରଦାନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । ଆଚ୍ଛା!

କନଫରେନ୍ସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ:- ସମେସ୍ତ ମିଳିମିଶି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ସେଥିରେ ସହଜରେ ସଫଳତା ମିଳିଥାଏ । ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ଆଗ୍ରହର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେଥିରେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିତ କରିବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଚିହ୍ନ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମିଶିବା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ପାଖେଇ ଆସନ୍ତି । ହୃଦୟର ସଂକଳ୍ପକୁ ମିଶାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅନେକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମିଳନ କରାଇବା । ତେବେ ଏହି ଲକ୍ଷକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଛ ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ କରିବ । ଆଚ୍ଛା-- କନଫରେନ୍ସ (ସମ୍ମିଳନୀ)ର ସେବା ଠିକ୍ ଚାଲିଛି ? ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ? ଏବେ ସମସ୍ତେ ବଡ ହୋଇଗଲଣି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ନଖରାମୀ (ମାନ-ଅଭିମାନ) କରୁଥିଲେ, ଏବେ ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି । ମୋତେ କେହି ସମ୍ଭାଳନ୍ତୁ -ଏକଥା ଆଉ ନାହିଁ । ଏବେ ଆଉ ମେହନତ ନେଉନାହାଁନ୍ତି, ଅନ୍ୟକୁ ମେହନତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଉ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି, ପରିପକ୍ୱ ହୋଇଗଲେଣି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ପରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହିଭଳି ହୋଇଗଲଣି ନା! ସର୍ବଦା ଖୁସିର ସମାଚାର ହିଁ ପଠାଇବ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିନାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟାଜୀତ୍ କରିବ । ତେବେ ଆଉ ଅଧିକ ପତ୍ର ଲେଖିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ କେବଳ ଓ.କେ. ଲେଖିଦେବ । ଭଲ ଭଲ କଥା ପଛକେ ଲେଖ କିନ୍ତୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଲେଖିବ । ଆଚ୍ଛା!

ଟୀଚରମାନଙ୍କ ସହିତ:- ବାପଦାଦାଙ୍କର ଟୀଚରମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶେଷ ସ୍ନେହ ରହିଛି କାରଣ ସେମାନେ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଟୀଚର ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଟୀଚର । ଏମିତି ବି ସମାସ୍କନ୍ଧମାନେ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ବଡ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢୁଛ କାରଣ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା । ସେବାରେ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଅନେକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ନିଟକକୁ ଆଣିବାର ସେବା କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ତୁମ ଉପରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହିଭଳି

ଅନୁଭବ ହେଉଛି ନା ଯେ ବାପଦାଦା ମୋ ଉପରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ନା ଭାବୁଛ ଏବେ ଆଉ ଟିକିଏ ବାବାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ହେବ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ଅଛ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ମେହନତ ତ ବହୁତ କରୁଛ ଯେହେତୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ମେହନତ କରୁଛ ତେଣୁ ମେହନତର ଅନୁଭବ ହେଉନାହିଁ । ବାପଦାଦା ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜର ମସ୍ତକର ମୁକୁଟ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ମଉଡମଣୀ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢାଇବାରେ ସହଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପାଦ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏବଂ ପଦ୍ମଗୁଣା ସହଯୋଗର ପାଦ ବାବାଙ୍କର । ଯେଉଁଠାରେ ସାହସ ଅଛି ସେଠାରେ ଉତ୍ସାହର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱତଃ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ସାହସ ଅଛି ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା, ତେଣୁ ସେବା କରିଚାଲ, ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଳିଚାଲିବ । ଆଚ୍ଛା!

୭-୧୦-୧୮ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧୩.୦୨.୮୪ ମଧୁବନ

"ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ ଅପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ଅପ୍ରାପ୍ତିର କାରଣ ଅପବିତ୍ରତା"

ସମ୍ମିଳନୀର କାର୍ୟ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ

ଆଜି ପ୍ରେମର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ପିତା ନିଜର ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ, ପ୍ରେମ ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଆଶାକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ସହଜ ବିଧି ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି । ବହୁତ ଦିନରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଏହି ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ପିଲାମାନେ ଯେଉଁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଆସିଛନ୍ତି ସେସବୁକୁ ଦେଖି ଦେଖି ଦୟାଶୀଳ ବାବାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସୁଛି, ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ମାଗୁଛନ୍ତି - ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ, ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦେଇଦିଅ । ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନେ ଭିକାରୀ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ନେହ ପାଇବା ପାଇଁ ଏଣେ ତେଣେ ଘୁରୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଘୂରି ଘୂରି ଅନେକ ପିଲା ନିରାଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେଣି । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି - କ'ଣ ବିଶ୍ୱରେ କେବେ ଅବିନାଶୀ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା ହୋଇପାରିବ ? ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ?

ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ନିଜେ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ପଡିଲା । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେହି ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ମୋର ସେହି ସନ୍ତାନ ଯେଉଁମାନେ କି କାଲି ଅର୍ଥାତ୍ ଅତୀତରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତିମୟ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ଥିଲ । ଯେଉଁଠି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ସ୍ନେହର ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଶାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେମ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନର ବିଶେଷତା ଥିଲା । ସ୍ନେହର ସଂସାର, ସୁଖର ସଂସାର, ଜୀବନମୁକ୍ତି ସଂସାର ଯାହା ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଆଶା ରଖିଛ ଏବଂ ଭାବୁଛ ଯେ ଏହିଭଳି ସଂସାର ହେବା ଉଚିତ୍, ସେହି ସଂସାରର କାଲି ତୁମେମାନେ ମାଲିକ ଥିଲ । ଆଜି ସେହି ସଂସାରକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ଏବଂ ଆସନ୍ତା କାଲି ତୁମେମାନେ ସେହି ସଂସାରରେ ବାସ କରିବ । ତେବେ କାଲିର ହିଁ ତ କଥା ନା । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଭୂମି କାଲି ସ୍ୱର୍ଗ ଭୂମି ହୋଇଯିବ, କ'ଣ ଏସବୁ କଥା ତୁମେମାନେ ଭୁଲିଯାଇଛ ? ନିଜର ରାଜ୍ୟ, ସୁଖ ସମ୍ପନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିର ନାମ ଗନ୍ଧ ନଥିଲା କି କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ନଥିଲା, ତାହା ତୁମେମାନେ ଭୁଲିଯାଇଛ ? ତେବେ ଅପ୍ରାପ୍ତି ହିଁ ଅଶାନ୍ତିର କାରଣ ଏବଂ ଅପ୍ରାପ୍ତିର କାରଣ ହେଉଛି ଅପବିତ୍ରତା । ତେବେ ଯେଉଁଠାରେ ଅପବିତ୍ରତା ନାହିଁ, ଅପ୍ରାପ୍ତି ନାହିଁ ସେଠାରେ ଆଉ କ'ଣ ଥିବ ? ଯାହା ତୁମର ଇଚ୍ଛା ରହିଛି, ଯେଉଁ ଯୋଜନା ଚିନ୍ତା କରୁଛ ତାହା ସେଠାରେ ବାସ୍ତବ ରୂପରେ ଥିବ । ତେବେ ସୃଷ୍ଟି ନାଟକର ଏହି ପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଟଳ ଏବଂ ଅଚଳ ଅଟେ ଯାହାକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଡ୍ରାମା । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରଚନା ହୋଇ ସାରିଛି । ତେବେ ଜାଣିଛ ତୁମେମାନେ କିଏ ? ନୂଆ ଦୁନିଆର ମୂଳଦୁଆ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ତେବେ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରଥମ ମୂଳଦୁଆର ପଥର ବୋଲି ମନେ କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ତ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ନା! ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଦୁନିଆର ଆଧାରମୂରତ । ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ଆଧାର ମୂରତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ବାଃ ମୋର ଗେହ୍ଲା ସିକିଲଧେ ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନେ ବାଃ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୀତ ଗାଉଛ ନା । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ତୁମେ ହିଁ ମୋର ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମୋର । ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜନ୍ମର ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଏହି ଗୀତ ବହୁତ ଗାଉଥିଲ ନା । (ଦୁଇ ତିନି ଜଣ ଭଉଣୀ ସେହି ଗୀତିକୁ ଗାଇଲେ ଏବଂ ବାପଦାଦା ତାର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ) ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ତ ହୃଦୟର ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ମୁଖର ଶବ୍ଦ ପଛକେ ଯେମିତି ବି ହୋଇଥାଉ । ବାବା ଗୀତ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଗୀତଟିକୁ ଗାଇଲେ । ଆଚ୍ଛା! କିଛି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ତଳେ ହଲରେ ତଥା ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ଭବନରେ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତ, ବାପଦାଦା ସମ୍ମିଳନୀକୁ ଆସିଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସହିତ ମେଡିଟେସନ ହଲରେ ମିଶୁଛନ୍ତି) ତଳେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପିଲା ବସିଛନ୍ତି । ସ୍ନେହଭରା ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ମିଠା ମିଠା ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର ମନ ପ୍ରାଣ

ଦେଇ ହୃଦୟର ସହିତ ବିଶ୍ୱ ସେବାରେ ନିଜର ଭୂମିକାକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲାଇବା ସହିତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆୟୁଷ୍ମାନ ହୁଅ, ଆଗକୁ ବଢୁଥାଅ, ସର୍ବଦା ଉଡୁଥାଅ, ସର୍ବଦା ସଫଳ ହୁଅ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହର ସହଯୋଗ ହିଁ ବିଶ୍ୱ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିଛି । ଯଦି ଜଣ ଜଣଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ମେହନତକୁ ଦେଖାଯିବ ତେବେ ବାପଦାଦା ରାତି ଦିନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା କମ୍ ହୋଇଯିବ । ଯେମିତି ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଅପରମଅପାର ସେମିତି ବାବାଙ୍କର ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅପରମ-ଅପାର । ଗୋଟିଏ ଲଗନ, ଗୋଟିଏ ଉମଙ୍ଗ, ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ଯେ ଆମକୁ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ଦେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତେବେ ଏହି ଲଗନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ୱରୂପରେ ସଫଳତା ରହିଛି ଏବଂ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ଦୂରରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ତଳେ ବସି ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ନୟନରେ ବସିଛନ୍ତି । କେହି ତ ଟ୍ରେନରେ କେହି ବସରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁ ପିଲା ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମନର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚୁଛି । ଆଚ୍ଛା!

ତେବେ ବାବାଙ୍କ ଘରକୁ ଅତିଥି ଅର୍ଥାତ୍ ମେହମାନ ରୂପରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଅତି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆଇ.ପି. ବା ଭି.ଆଇ.ପି.) ରୂପରେ ଦେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସିକିଲଧେ ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ଦିନରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଳିଥିବା ସନ୍ତାନ ରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଭି.ଆଇ.ପି. ମାନେ ଆସିବେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଦେଖି ବା ଶୁଣି ଚାଲିଯିବେ କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ପିତାର ହୃଦୟରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ଚାହେଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ବି ଯାଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ରହିବେ ସବୁବେଳେ ପିତାର ହୃଦୟରେ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ଘରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧୁବନର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଘରର ଶୋଭା ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଘରର ଶୋଭା । ତେବେ ତୁମେମାନେ ସବୁ କ'ଣ ? ଘରର ଶୋଭା ନା । ଆଚ୍ଛା । ଏହିଭଳି ସଦାସର୍ବଦା ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ସଫଳତାର ତାରକାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସେବାର ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା, ନୂଆ ରଚନାର ଆଧାର ମୂରତ, ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱକୁ ନୂଆ ଆଲୋକ, ନୂଆ ଜୀବନ ଦେଉଥିବା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତି କରାଉଥିବା ସ୍ନେହୀ ସହଯୋଗୀ ତଥା ନିରନ୍ତର ସାଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ସହିତ ନମସ୍କାର ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଦିବ୍ୟତାର ଅନୁଭୂତି କରାଉଥିବା ଦିବ୍ୟ ଜୀବନଧାରୀ ହୁଅ ।

ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଦିବ୍ୟ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ, ଦିବ୍ୟବାଣୀ, ଦିବ୍ୟକର୍ମ କରୁଥିବା ଦିବ୍ୟମୂର୍ତ୍ତି ରୂପରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଦିବ୍ୟତା ହିଁ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶୃଙ୍ଗାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଭା । ଦିବ୍ୟ ଜୀବନଧାରୀ ଆତ୍ମା କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣତା ଠାରୁ ଉଦ୍ଧ୍ୱରେ ଦିବ୍ୟତାର ଅନୁଭୂତି ନିଶ୍ଚିତ କରାଇବ । ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମଧାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ କର୍ମ ଏବଂ ମନ ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ସଂକଳ୍ପ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସ୍ଥୂଳ ଧନକୁ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସ୍ଲୋଗାନ:- ହୃଦୟ ଭିତରେ ସଦା ସର୍ବଦା ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥାଅ ଯେ - ଯାହା ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଗଲି... ତେବେ ତୁମର ଚେହେରା ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****